

In vele gemeenten, die gevestigd zijn in eene woonplaats, die vóór het verkeer op Sabbath op natuurlijke of kunstmatige wijze een *afgesloten gebied* (רשות היחיד) geworden is, wordt op פסח vóór het begin van den avonddienst de ערוב הצרות (een brood, natuurlijk als מצה bereid, op gezamenlijke kosten der Joodsche inwoners aangeschaft, dat op eene bepaalde plaats als *Eroeb* nedergelegd wordt). Zonder dezen *Eroeb* zoude 't in eene zoodanige plaats naar de instelling onzer geleerden ongeoorloofd zijn, van de huizen naar de plaatsen en straten te dragen, of omgekeerd; daar zulks, indien zonder eenig voorbehoud geschiedende, den ongewijde onwillekeurig er toe leiden zoude, om ook uit een afgesloten gebied (רשות היחיד) naar een niet afgesloten gebied (רשות הרבים) te dragen, of omgekeerd.

De afzondering van den ערוב הצרות geschiedt op de volgende wijze.

Hij, die als vertegenwoordiger van de gemeente de afzondering verricht, overhandigt den *Eroeb* aan een der mannelijke, meerderjarige gemeentelieden en zegt daarbij:

זכה כערוב זה לאחינו בני ישראל הדרים פה עמנו ושיבואו לדור בעיר
הזאת שיסמכו עליו למלטל על ידו מרשות לרשות כשבתות-וימים
טובים הכאים עלינו לטובה.

Het gemeentelid neemt den *Eroeb* in ontvangst, heft hem eenige oogenblikken omhoog met de gedachte, hem daarmede voor de gemeente als *Eroeb* te aanvaarden.

Daarop neemt de eerste den *Eroeb* weder ter hand, heft hem omhoog en spreekt de lofzegging uit:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצינו על מצות ערוב:

Alsdan zegge men de verklaring:

בדן ערובת יהא שרא לנא לאפקא ולאעלא מן המבואות
לחצרות ומן החצרות למבואות ומשתיהן לבתים ומבתים
לשתיהן בכל שבתות השנה (וי"ט) לנו ולכל הדרים בעיר הזאת:

De *Eroeb* wordt hierop op eene bepaalde plaats nedergelegd en zorgvuldig bewaard.